

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr 68. ANULU XV.

Sabiu, in 24 Aug.(5 Sept.) 1867.

Dupa cum aflam din isvoru siguru, Luni in 28 Augustu, se voru incepe in resedinti'a metropolitana gr.or. de aici, siedintele Consistoriului apelatorialu.

Sabiu, 23 Augustu

Dela reinfintarea Metropoliei gr. or. a Romanilor din Transilvania si Ungaria, eata ca a doua ora se serbeza intr'unirea Archipastorilor bisericei nostre si a altor demnitari bisericesci, sprijnirea Consistoriului apelatorialu.

Bucuria si mangaierea membrilor bisericei ortodoxe, carei Escolenti'a Sea Prasantitulu Parinte Metropolitul ale Romanilor gr. or. din Ardealu si Ungaria, i dede esprisjune inca in cuventarea inaugurarei acestui Institutu inaltu si insufletitoru pentru biserica, n'au fostu unu ce momentanu, ci ea o vedemus ca se continua si ne intaresce in sperantia, ca puterea de vietia a bisericei se desvolta progresandu. Realitatea, ce e dreptu, ne arata ca progressul acestei desvoltari este incetu. Aceasta insa o aduce ferea lucrului cu sine, pentruca, de-si propunerile omenesci creeza in o clipita desvoltarea unoru lucruri in idea, candu acelea vinu a se realisat se ivescu nenumerate impedecaminte, cari pretindu puteri, si inca puteri mari si energice spre inaintarea si desvoltarea unui lucru. Candu se afla cine-va la picioarele unui munte, in o clipita potrivita la urcarea sea pre versulu muntelui; insa cate stante, cate alte pedeci nu i se opunu urcarei sele, afara de propri'a greutate a corpului propriu, carele numai prelunga puteri intregi si sanatosse in membrii corpului potrivite inainta catra tinta sea. De aceea dejà in prim'a cuvantare de inaugurare s'a rostitu de catra Prasantitulu Metropolitul: „ca bucuria nostra a tuturor va fi prosperatora, deca membru constitutiv ai Ierarchiei in parte si preste totu voru usua cu intelepciune, drepturile loru bisericesei de o parte, iera de alta parte deca ei voru implini datorintele loru satia cu biserica. Astfelu de purtare este conditionea vitalitatii bisericesci . . .“

Regulamentul acceptat de sinodulu bisericei gr. orientale din Transilvania din a. 1864 a desemnatu si demarcatut puterile, cari au sa conlucere la vitalitatea bisericei. Aceste puteri insa au intielesulu loru nu numai pentru estinderea acelei parti a bisericei, ci si pentru acelea, cari astazi constituie intregulu Metropoliei nostre. Si asiá deca ne vedemus impededati in pasii spre desvoltarea vietii bisericesci, dorite de fia-care membru alu ei, apoi credemus ca acesta provine si din impregiurarea, ca nu putura inca tiné tote partile, toti membrii, cari constituie astazi biserica nostra in Traonu si Ungaria, acelasi pasu dorit. Si in privint'a a acesta astam o prevedere expressa in dorintia, (ce amu auditu in mai multe renduri si din alte parti) unde se dice ca „pentru ca sa ajungemu la o stare canonica si normale, de care si pana acum ne-am bucurat, dara nu in modu canonico, sinodulu metropolitan din anulu trecutu (1865) au petitivat la Majestatea Sea pentru celebrarea unui Congresu metropolitan, unde cu intrevirea representantilor clerului si ai crestinilor sa se stabileze unu regulamentu potrivit asiediaminteloru canonico pentru conducerea, administrarea si regularea trebilor bisericesci, scolari si fundationali“*) Impregiurările politice din anulu trecutu a fostu nefavoritorie implinirei acestei dorintie. Cu tote aceste Archeieci au innoitu cererea loru pentru tinerea unui congresu si in anulu acesta, totu din acelu suntu motivu, ca sa se deslege odata pedec' cursului normale in vietia nostra bisericesca.

*) Vedi „T. R.“ a. tr. nr. 43 Sabiu, 1 Iuniu.

Vinu de multe ori intemplari in vietia, candu dorintiele si aspiratiunile unui omu se implinește forte cu greu; pentru ceea ce altui'a il vine asiá dicendu din seninu, altul trebue sa trudescă ani grei si plini de suferintie. E imparista aceasta sorte la individi; ea se arata si la individualitati mai mari. In casuri de aceste insa anima individualului precum si a individualitatii sa nu slabescă, pentru ca si individulu si individualitatile in suferintie, prin slabirea animei loru, potu prelesne periclită existintă loru morale si apoi candu pierde partea morală din unu lucru, i s'a dusu si vitalitatea, ramane că plantă in care a inceputu de a cercula sucurile, si se usca.

In fati'a acestor adeveruri ce se repetiesc de atatea-ori in istoria singuracilor si a omenimel, sa ne bucuram, ca totusi dupa multe-le suferintie suntemu asiá de norocosi, incat in parte amu intratu si formalu pre calea cea normala si canonică a vietiei bisericesci. Catu pentru restul ce ne mai ramane a-lu aspira, credint'a ne e tare ca neci acel'a nu mai e departe. Insă aci trebuie sa ne punem intrebarea, ca ora sa urmeza in tote partile calea cea adeverata carea sa apropie de linta? Vedemus in unele parti o nepasare destulu de insemnata de vietia bisericesca. Institutunile bisericesci, cari suntu folositorie unde se punu in lucrat, le vedemus in multe parti lasate seu cu totulu seu in parte afara; in altele vedemus ca cartirea seu inceputa a doua di dupa pornirea pre drumulu celu nou, dela care vitregia tempului abatuse biserica nostra de sute de ani. Nu voim cu acesta neci sa invinuim neci sa escusam pre nimenea, ci voim numai a atrage atentunea, acelor ce se evită, asupr'a impregiurarei considerabile, ca nemica pre lume nu se ajuta prin simpla negatiune, ci numai se impedeaca. Asiá dara nu negatiunea, nu continua critica faru si modulu care sa pregatesca calea viitorui desvoltarii de vietia bisericesca, ori in care parte, ci armoniosa concentrare a puterilor, din care se compune corpulu bisericei si atunci lucrurile de sigur voru luă alta satia.

Sa speramur dara ca sosesc tempulu candu vomu intielege mici si mari vocea chiamarei pentru fia-care in locul in care se afla; sa speramur ca interesulu celu adeverat va duce pre toti unu bisericei la recunoscerea celor dejá terminate pre campulu bisericescu si totu odata si la cunoscerea greutatilor cu cate mai are a da peput biserica, mai alesu in partile acelu unde au fostu injugata de strainismu,— pana la purificarea totala de tote abnormitatile cate i le-a pusu secului vitregi in spate; sa speramur in fine ca in urm'a astorul felu de convineri va urma si concentrarea puterilor spre o conlucrare comună si atunci si greutatile voru dispari si vomu sta prestatii pentru o alta serbatorie si mai maréa, pentru sinodulu seu Congresulu metropolitanu, carele e cununa edificiului.

Adunarea generala a Asociatiunei.

Clusiu 17 Augustu.

Afacerile Adunarei generale in desvoltarea loru silira pre presidiglu interimalu a trece cu nrulu siedintieloru preste prefijerea programei publicate prin diuarie. De aceea, precum s'a pututu vedea si din cele reportate pana aci, eri, Mercuri au trebuitu membri sa se intrunescă in a treia respective a patra siedintia spre a alege pre oficialii si membrii comitetului si a desbatu asupr'a raportului intreruptu in diu'a premergalore si totu deodata a luă in desbatere ofertulu Duii Iacobu Muresianu si normarea bugetului pre anulu urmatoriu si in fine a se da locu cetrei disertatiunei Duii Dr. Tincu, carele, disu in treccat, era indreptatul dupa prescrise, a avut prioritate in cetarea disertatiunei sele.

Adunarea insa a decisu altu felu si asiá presidiului nu e de a i se face vre-o imputare.

Dupa cetirea si verificarea protocolului din siedint'a trecuta se pasiesce mai antau la actulu alegeriei. Mi se spune, ca si pentru alegerea acesta incepuse a circulat o lista de oficiali si membri de comitetu ordinari si suplenti, cu scopu de a o subscrive alegatorii; acesta pentru „simplificarea“ intrului la actulu de alegere. Nu amu vediutu lista si de aceea neci nu potu garantá de existinta ei; insa mi se mai adauge si aceea, ca presidiul interimalu, afandu despre acesta manopera non-mai decatu mijloci de o intatura si asiá alegerea se facă prin votu de scrutinu.

Siedint'a fu asiá dura suspensa pre unu tempu pentru contielegere si pentru normarea voturilor, inscriindu fia-care alegatoriu dupa convingerea sa pre individui ce-i vrea a fi alesi atatu de oficiali catu si de membri ordinari si suplenti in comitetu. Dupa seversirea voturilor si dupa depunerea loru in scrutinu se processe la alegerea unei comissioni scrutatorie; carea se raporte apoi despre resultatul alegorilor.

Dupa-ce comisiunea s'a departatu spre a corespunde insarcinarei sele, Adunarea procede la continuarea raportului asupr'a socoteleloru asternute Adunarei. Dupa discussiuni infocate pentru o diferența de 45 xr. v. a. pre care comisiunea cerea ca Com., resp. dlu cassieru sa o incaseze pre calea obicinuita dela respectivulu colectante, caci socotelele se aflau de altintre in ordine; pentru vidimarea tuturor erogatorilor de catra presidiul Comitetului, ceea-ce adunarea asta de prisoșu si e multiamita cu manipulatiunea de pana aci: se primescu socotelele de bune si se decide a se da cassierului una laudatoriu in scristu. Propunerea de unu manualu seu jurnalul de evidencia, făcutu de catra comisiune, Adunarea, dupa explicările date de dlu cassieru, o asta de prisoșu, predă insa formularulu asternutu cassierului sa veda ce va face cu elu si apoi se trece mai departe la

Raportulu despre ofertulu Duii Iacobu Muresianu, carele se primesce, adaugendu-se din partea Adunarei explicarea, ca conditiunea esprimata in scrisoarea respectiva, ca Asociatiunea se dea din fondul ei ajutorie pentru doi fiiitori professori de agronomia la institutele pedagogice din Blasius si Sabiu, nu sta in legalura cu ofertulu, ci e o propunere deosebita din partea daruitorului. Dupa unele desbateri ofertulu se primesce intre aclamazioni.

Comisiunea bugetaria incepe referat'a. Posturile cele d'antau se primesc fara desbatere. O mică diferintă se escita candu comitetulu Asociatiunei vediu ca comisiunea nu amintesc de preliminarulu comitetului, ci lu privesc pre acesta numai de actu exclusiv spre orientarea comisiunei. Aceasta se indreptă apoi intr'acolo, ca comitetul pre-gatesc preliminariulu pentru Adunarea generala. Deci se comparăz ambe bugetele si Adunarea face concluse aprobandu seu propunerea comisiunei seu a comitetului Asoc. seu formulandu dupa impregiurări concluse originale in privint'a posturilor. Asiá remuneratiunea Secret. Il ramane neschimbata; asiá si cea a unui juristu carele scrie in cancelari'a Asociatiunei; se schimba cele propuse in privint'a stipendiilor juristi la motivarea Ese. Selopres. Popu, ca romanii trebue sa-si indrepte privirile si asupr'a altor rami si nunamai asupr'a posturilor de ampliati. Stipendiele cari suntu se voru da, dara nu se voru immulti cu altele. Mai multa discussiune se nascu candu veni vorba despre stipendiele celor ce studieza pedagogia la Prag'a. Comitetulu cu respectu la o suplica a celor doi stipendiati proiectă in preliminariulu seu immultirea stipendielor de 300 fl. pana la 400 fl. pentru unulu cu observarea, ca stipendiati sa nu fie legati de institutulu

pedagogic din Prag'a, carele pentru pregatirea loru și prea putină. Bibliotecariul Asociației sprință proiectarea acăstă atâtă pre basea suplicei cău și pre basea informațiilor private despre starea institutului menținut din Prag'a. Cu tōte aceste mi se pare că a remasă și propunerea comitetului și sprințarea bibliotecariului pe Josu și s'a conchusă a li se prelimină pre lāngă stipendiul de 300 fl. visticul de 50 fl. cu care la terminarea cursului să păta veni acasă. Dlu Dr. Maier voiea sa se mai tramita doi individi la Prag'a cu căte 300 fl. insa nu putu strabate cu propunerea. — Proiectarea pentru unu sodal ce vrea a se face maestru, că sa capete unu ajutoriu de 100 fl. se modifică într'acolo, că sa se dea numai 50 fl. iera din ceialalti sa se facă dōue premii de căte 25 fl. pentru acei ce voru arată ca au prasit mai multe ultōie; mai departe pentru doi invataci de meseria s'a decisă căte 25 fl. ajutoriu. Aceste tōte se voru vedé mai apriatu din concursele ce se voru scrie cătă mai curendu. — S'a mai statorit mai multe stipendii pentru acei ce voru studia in scōele reali. — Discussiune indelungată a fostă și la ocasiunea postului din preliminarul comitetului pentru subvențiunarea foiei „Archivu pentru filologia și istoria“. Dlu Secretariu II sprință și motivă mai pre largu subvențiunarea acăstă. Se radicara insa voci și afirma, ca Dlu Can. Cipariu nici candu nu a preinsu subvențiune pentru fōia sea, carea de altmire acum aru avé atâtă abonanti incătu nu are lipsa de sprințulu nimeni. Esc. Sea Popu interpelează pre dlu Secretariu despre impregiurarea, déca a cerută Dlu Can. Cipariu candu-va subvențiune pentru fōia sea. Lamuririle ce se dau in privință acăstă din partea interpelatului se esplica numai că unu sprințu moralu. Se decide edarea Fōiei Asociatiunei pentru carea comisiunea prelimină 400 fl. iera din partea D. Dr. Ratiu se propune 600 fl. Cu ocasiunea acăstă Esc. Sea Popu face unu prospectu despre esind'a fōia a Asociatiunei și dice, ca aceea nu e de lipsa sa sia literaria, ci fōia popularia, carea sa se respondesca in poporu și sa se ocupe cu lipsele și trebuintele lui. Resultatul discussiunei insa remane pre lāngă propunerea comisiunei, că, la casu candu aru esti fōia sa prelimineze 400 fl.; in fōia acăstă sa se tiparăsca și actele Asociatiunei; iera déca fōia nu va puté neci in anulu acestă sa se edea, se prelimină 200 fl. pentru tiparirea Actelor in modulu de pāna acum.

Dupa terminarea acestui reportu se trece la scrutinul și rezultatul ese:

Oficialii comitetului: Secretariu I. Georgiu Baritiu, Secretariu II I. V. Rusu, Cassieru Constantin Stezaru, Controlorul Ioann Popescu și bibliotecariu Nicolau Cristea. **Membrii ordinari ai comitetului:** Paulu Dunca, Petru Manu, Nicolau Popescu, Gheorgiu Mihali, Iacobu Bologa, Elia Macelariu, Ioann Rusu, Dr. Ioann Nemesiu, Ioann Antonelli, Petru Rosca, Zacharia

Boiu, Dr. Nicolau Stoianu.

Membrii suplenti: Nicolau Cristea, Elia Vlassa, Ioann Popescu, Dr. Racuciu, Ioann Popu și Ioann Broto.

Dupa seversarea alegerilor past Dlu Muresianu proprietariu in Gherla și in cuvinte caldurose aminti despre bucuria ce o simte orice român despre prosperarea Asociatiunei, carea este paladiul românilor. Esprima in fine in numele compatriotilor sei conationali in sensu mai strinsu, adeca, a românilor din Gherla și giuru, serbintea dorintia de a fi și ei norocosi a salută pre anulu venitoriu Adunarea generală a Asociatiunei in mijlocul loru. Invitarea acăstă intima se primise cu aclamatune și Adunarea aduce conclusu, ca ea și va tiné in anulu venitoriu siedintele sele la Gherla. S'a luat in considerație și serbatorea Santei Marie și asiă s'a decisă, că siedintă prima sa se tina in 18 Augustu an. venitoru.

Dlu presedinte interimalu luă acum cuventul să in cuvinte forte acomodeare arată intempiarea fratiesca ce o avura romanii cu acăstă ocasiune din partea municipiului clusianu, oferindu-i acelă sală de teatru pentru concertu și deschidiendu pentru acestu tempu, cău fu Adunarea in Clusiu, muzeul cu intrare libera pentru cei ce concursera la Adunare. Petronsa de acăstă nobila prevenire, Adunarea votăza multiamita municipiului la protocolu și insarcină pre doi membri ai Asociatiunei, pre Dlu Dr. Vasiciu și Elia Macelariu, a esprime acăstă cu grau viu Dlu primaru alu cetăției Clusiu.

In fine se alege o comisiune pentru verificarea protocolului siedintei de fată, și apoi după unu scurtu cuventu de incheiere se termină siedintele Adunării VII a Asociatiunei tranne romane pentru literatură și cultură poporului român.

Aceste suntu, ce, după cătu m'a servită putere, amu avutu ale comunică cu publicul cetitoriu despre a VII serbatore nationala. Dupa cum a potutu observă bunulu cetitoriu ele suntu după cum a impressiunat pre raportatoriu fără de decoratiuni și incătu s'a potutu fără de trecerea cu vedere a multoru amenunte. Cele ce voru fi scapatu totusi din vedere si le va intregi cetitoriu din Protocolulu, carele se va publică după impregiurări său prin fōia edanda său prin modulu de pāna a cum prin tiparirea actelor Asociatiunei.

Ună me mai simtu datoriu a face inainte de a aruncă din mâna condeinul de reportatoriu. Aceea, a face acum unu prospectu scurtu despre intriga a VII Adunare tinuta intre murii capitalei și déca mi e permisă a me folosi de cuvintele Ryd. Domnu Pamfiliu, in „centrul culturei magiare“ dia Transilvani'a.

Pre lāngă tōte ca locul adunării nu putu concentră de o potriva inteligenția româna din tōte părțile tierei, asiă incătu părțile meridiunale erau pre putină reprezentate, totusi aspectul esterioru pre stratele Clusiu și interioru in sală Adunării era frumosu. Inse-si siedintele cu de o-

se bire cea d'antaiu, au decursu, luandu lucrul in totu și preste tōte, numai cu unele exceptiuni, in linisce și seriositate. Una lucru déca se omitea..., Adunarea acăstă se poate prin insemnetea ei pune in unele privintie lângă cea dela Brasovu.

Au contribuit mult la decorea acestei serbări Concertulu. Conlucratorele și conlucratorii și-au castigatu mare meritu, pentru ca au dovedit lumei, ca români și pre acestu terenu de arte frumosă nisuesc a inaintă. Iera publicul celu numerosu ce a concursu la acăstă petrecere ni-a datu dōue dovedi: romanii cari au concursu au dovedit unu simtiu nobilu, ca sciu sa stimeze artă; strainii au dovedit increderea in progresele românilor și in asta privintia. Aplausele cele multe au datu afirmatiunea acestor dōue dovedi. Ide'a au fostu fericita și de aceea multiamita șurditorilor ei, multiamita esecutatorilor și esecutatorilor ei.

Sperămu ca de acă inainte vomu progresă cu tempul mai departe și neajunsurile, căle s'a aratatu cu ocasiunea acăstă se voru delatura pre viitoru. Corifeii naționalei se voru astă in viitoru toti la inaintimea chiamării și demnităției loru și prin ei atunci naționala va fi marita. Sa fie.

Dela soletatea literaria romana.

Bucurescii. — Societatea literaria româna mai tină căte-va siedintie. Vineri in 11/2 Augustu, după cetera și autenticarea procesului verbale din siedintă trecuta, d. Vasile Alesandrescu impartăsi adunării trei telegrame de felicitare și o a patra telegramă dela Kisienău prevestitoria de venirea unui din membrii basarabeni; depuse totu deodata pre măsă societăției unu exemplar din carte d-loi Gr. G. Lahovari doctoru in dreptu „Despre Alfabetulu și ortografiu româna“, Bucuresci, 1867, dedicata societăției literarie române adunate in Bucuresci la 1867.

La ordinea dilei era sa vina reportul comisiunei esaminătorie de actele și fondurile transpusă dela guvernării tierei in grigi'a societăție; dara fiindu că in cele dōue dile din urma a fostu preste putinția a lămuri cifrele respective la ministeriul finanțelor, asiă acăstă lucrare se mai amâna; și la ordinea dilei se puse statorirea de principie după care s'ară puté unifică ortografiu limbei noastre cu literele latine primejde dejă de către naționala întrăgă.

D. Gavrilu Munteanu, directorul gimnasiului dela Brasovu, i-si ceti unu proiectu alu seu basatu pre principiul etimologicu modificat prin celu foneticu. Propunerea că societatea sa-si ea tempu de 24 ore spre a medită asupra proiectului acăstă se inlatura, și societatea intra in discussiunea de principiu, care ocupă totă acea siedintă și pre cea următa in 12 Augustu, căci adeca membrii societăției, prin intelegeră cum amu dice pre tăcute, i-si facura unii altoră concessiunea de a esamina și cerne cestiunea de tōte părțile numai pentru că sa nu se păta dice că s'au majorisatu unii pre altii;

FONSIORA.

Despre poesi'a româna.

II

Condiția ideală a poesi.

(„Convorbiri literare“)

(Urmare din nr. 59.)

Un nou siru de reflectiuni decurge din acestu paralelismu între poesi și simtiumentu, indată ce privim partea lui negativa. Déca este greu și de multe ori imposibilu a analiză natură positiva a cerintelor poetice, este din contra mai usioru și mai sigur a arată ceea ce este oprită in poesi, și aci estetica practica i-si implinesce missiunea ei cea mai folositore.

Din acea ca poesi'a, că și passiunea, maresce obiectul și se inalta într'o sféra mai distinsa, resultă ex contrario, ca ea trebuie sa se ferescă de micsiorare și de injosire.

Vorbindu mai intăin de defectul micsiorării, atingem o cestiune destulu de importantă pentru poesi'a româna actuală: cestiunea diminutivelor. Formele de substantive și adjective in ica, tica, sica, óra, etc., suntu astazi vicinul contagiosu de care suferă mai tōte poesiile române. Căte scapă din injosirea ideilor, moru de băla diminutivelor. Fia-care poetu crede, ca nu este destulu de poe-

ticu, de delicatu, deea nu-si diminuă cuvintele, și acum amu ajunsu asiă de departe, incătu cu greu se va mai astă vre-o poesi româna care sa nu fia bantuită de aceste forme de decadentia limbistica:

Scump'a mea Maritia,
Din'a mea din ceriu,
La dâmi o gurită
Astă-i totu ce ceru.

Si apoi Ionitica,

(Nu-i e destulu Ionitia, a facuta Ionitica !)

Ce facu cu onore,
Sci c'o gurită
E că si o flóre, etc.

Ionitica

Ia acăstă cruciulită

Si pastréz'o 'n sinulu teu,

Tu mai dâmi a ta gurită, etc.

Gurită ta, fetitia, e dulce rumeóra,

E garofită creatia in a ei primavéra...

Si talia-ti gingasia e fōte mlădiosa,

A tale piciorusie, o scump'a mea frumosă,

etc.

De-ți place, scumpa Lino, aceste versuletie,

etc. etc.

Maritia, gurită, Ionitica, cruciulită, garofită, piciorusie, versuletie — pentru Dumnedieu ! Ce limba este acăstă ? Ce tonuri de copii nevirtnici ?

Ce lingură bizantica ? Cu asemenea terminații linsel și corupte are sa se produca energie, intensitatea, vigoreea impressiunii poetică ?

Sa ne intielegem ! Ce rolu potu juca diminitivele in poesi ? Poesia are să marăsca efectul ; prin urmare numai acolo unde anume prin micimea obiectului se produce impressiunea, cea mai marcată, numai acolo diminutivul pote avea locul seu specialu. Toti poetii cei mari ne invata acăstă. Sa ne aducem aminte de exemplulu citat din Goethe :

De sub pamentu
Unu gheozelu

Abia esise
Tinerulu.

Veni o albina,
Gustă din elu :

Sa scii ca natură 'ntr-o flóre,

Candui-a creatu,

Pentru o lalta

I-a destinatu,

Si textul germanu cuprinde diminitive, unul din putinile exemple de diminitive in Goethe. Pentru ce ? Micimea obiectului este punctul de contrast. Ide'a este : Armonia cea mare a universului se manifestă pāna in cele mai mici ființe ale seale. Prin urmare diminitivul are acă răsunea sea de a fi.

Dar candu se află diminitive in fia-care strofa și la fia-care ocasiune; candu gur'a este mica, piciorulu micu, Mari'a mica, Ionită mica, garofă

rezultatul insă era de prevedut din capulu locului, adică adoptarea principiului etimologic în linia prima și moderarea lui prin concesiuni căte numai se potu face sonetismul și eufonie fără valoarea formelor gramaticale, pre cari trebuie să ni le aperăm cu mare grigia și sa nu mai susținem că sa sia scalambate, scintite, batjocorite prin ignorantia, lene, usurătate, nepasare și lipsa de respectu către noi însine.

In totu cursulu desbaterilor de două dile se parea ca cea mai mare dificultate s'ară simili cu totudeun'a în lipsa totală a semnelor (literelor) în alfabetul latinu pentru că și i. Aici insă s'a facut provocare între altele la analogia altorui limbii.

Quintilianu spune că la romani a se pronunția în sișe feluri. Limbile orientali, precum ebreescă lui Moise, Davidu, etc., limbă arabica și celelalte, n'are nici unu semn (litera) pentru vocala e i. Lere lor, ci pre acestea trebuie să le învețe cineva din graiul viu. În limbă francesă se numera 192 reguli ortografice, și cu toate acestea pronunțarea cătoru-va vocală o poti înveța totu numai din graiul viu. Ieră limbă englesă! Ortografia romană cu litere latine o poti înveța celu mai multu după vre-o 20 reguli și putina gramatica. Celu care nu vră sa învețe nici atâtă să lasă limbă română în pace, și sa se apuce spre exemplu de limbă chinezescă, care este fericita a avea pentru fia-care vorba căte o literă, adică cam trei-dieci mii, afara de altele secrete de ale Mandarinilor.

In siedintă din 12 Augustu se mai alese și o comisiiune pentru petițiuni de cari au și inceputu a intră mai alesu dela studentii lipsiti de mijloc. Se prezenta societătici unu daru facutu în 25 de exemplară „Poesii Populare“ adunate de d. Vasile Alessandri. Se votă o adresa de felicitare pentru adunarea generală a societătii literare române din Transilvania, care estempe se înne în Clusiu și se deschise în 15/27 Augustu.

In siedintă de Luni a fostu la ordinea dilei proiectul statutelor definitive pentru o societate academică ce aru fi sa se compuna din trei secții.

Marti a luerat comisiiunea ortografică.

Eri au venit ieră statutele la ordinea dilei. In numerulu viitoru vomu face darea de séma a acestoru siedintie și a celoru ce se vor mai tine. „Tr. Garp.“ X.

Discursulu rostitu de duu T. Cipariu în siedintă din 6 Augustu.

Dominii mei! Dupa ună insarcinare onorabila din partea Societătii literaria, venit ucum a două ora sa cuvinteza înaintea dvostre, și inca de unu obiectu atât de momentosu, și pentru care s'ară cere unu tempu mai indelungat de preparație, pentru a se putea trata cu tota esactitatea, cătu, de că nu-a-si speră și acum in indulgență

dvostre, in adeveru n'asiu si cutesau sa acceptez aceea insarcinare, ori cătu de onorifica este pentru mine.

De aceea speru, ca voi si scusat, de că numai in generale, și fără citatuni scientifici, am voiu încercă, se dau ună mica și scuta delimitație a obiectului, cu care fui insarcinat, adică istoria limbii românescă.

Este naturală, că nu numai istoria in genere dar și istoria in specie, care are mai multe ramuri, se începe odată cu existența națională a fia-cărui popor, cu atâtă mai vertosu istoria limbii, fiind că in vieti unui popor potu sărbe multe se lipsească la inceputu: cultură, industrie, știință, artă, și altele, dura limbă nu poate să lipsească neci unui popor; ea se nasce odată cu elu, crește și se dezvoltă, inflorescă și se vescediescă, imbetrasescă și moră odată cu poporul. Tote evenimentele, care trece preste vieti unui popor, tote imbutatările și calamitățile, ce intempsină o națiune, tote faste prin care trece, tote se revărsă asupra limbii acelui popor, acelei națiuni.

Dar inca, cu cătu unu popor este mai vechiu, cu atâtă suferințele lui au fostu mai multe și mai indelungate; cu cătu impregiurările, in cari s'au aflat, au fostu mai variabile, — cu atâtă a fostu și impresiunea acestoru momente mai mare, mai aducă, mai variabile.

Dar inca, și candu apă stagnăza, și candu poporul aru petrece in tota trancititatea și pacuirea, ca apă ce stagnăza, — totu nu poate sa fia aparata de ore-si care schimbare și transformare, care uneori, mai alesu deca tine tempu mai indelungat, trece chiar in coruptiune.

Din astă considerații, domnii mei, de că suntem Români, adevărați, care nu unu amestecu de glotă straine după originea lor, de că suntem cea-ce simtimu cu toti, ceea-ce ne arăta tote urmele și monumentele autentice și necontestabili, — și de că nu suntem ceea-ce voru și dorescu inimicu nostri se simu, atunci istoria limbii române este o istorie fără lungă, istoria ce cuprinde aproape de 2000 de ani, istoria interesanta, istoria demna din totu punctul de vedere, de a fi studiată prin tote fasile, evenimentele, imprejurările, prin cari a trecutu, și a cautat se trece, impreuna cu națiunea, cărei aia au fostu interpretă cugetelor, bucuri și dorurilor sale, in carea mamele au cantat la leganul scumpelor sale surcele, in carea s'au cantat imenele și baladele, faptele eroice ale bravilor aoperatori ai patriei, și in carea ficele plangă pre dulcii loru parinti la diu' cea din urmă de despărțire.

Potu'au trăi Românu fără limbă! și de că Românu e Românu și nu Dacu, de că elementul lui e Românu și nu schiav, putu'au sa vorbescă candu-va in alta limbă decât in limbă română?

Inimicul naționalității române au venit pâna a ne calcă și cele mai sacre proprietăți, antău originea română, apoi și in si limbă. Ei nu potu

combina cu trecutul și cu presentele lor, cum sa mai existe astădi o adeverată descendenta română in părțile Orientului. Au perit dacu, getu, hunu, avari, și toate cete alte popore obscure și barbare, cari nu au lasat după sine, decât ruine și unu nume de blasphem, cari in aceste părți, că și aiurea, nu au făcut altă decât au stins civilizația, ce o propagă elementul latinu, — perira toate cu sunetu și fără sunetu, — era elementul român totu sa mai existe pâna astădi? Se poate? Nu, dicu ei, nu se poate, negă cu obstinație, inchidu ochii se nu vede, și-si astupă urechile se nu audă adeverulu.

Noi, cu elementul nostru român, cu limbă română, suntem ună enigma neexplicabilă înaintea mintei lor. Nu ca dora nu aru putea o explica, — atâtă ignoranță nu voiu, nu pociu a presupune, ci pentru că nu voru sa o explice, pentru că nu voru sa admită explicația naturală, care decurge din studiul săptelor, documentelor și alu limbii, pentru că nu decurge, după cum aru dorit inimă loru.

Si atunci existența noastră, in totu respectul, ramane neexplicata, enigma. Ci sa-i lasam, domnii mei, sa abundeze in sensulu lor, sa ne mangaiam, ca de că avem inimici multi, inimici naționali și personale inimice, dura avem si amici inca si mai multi, națiuni si individi, pre cari nu i-au orbitu si nu i-au putut orbii sentiminte invidiose, ci recunoscu adevărul, sciu sa explice enigmă nedecifrată a inimicilor, si ne intindu mâna, dicindu-ne — frate!

Sa lasam pre inimici si invidiosi, sa se rostogolescă in enigmele lor, explicele, nu le explice, ei si le-au săcătu, ei sa le desnode, e trebă lor, noi avem alte trebi, cu cari sa ne ocupăm.

Sa trecem dura mai incolo la obiectul limbii. Sa premitemu insă unele momente istorice, care potu sa dea mai multă lumina considerațiunilor noastre, si sa incepem cu ce-va mai înainte de colonisarea Daciei cu romani.

Europi ne spune, ca coloniile dacice s'au adus din totu imperiul romanu, va sa dica, nu numai din România, nu numai din Italia, ci si din alte provincie romane, mai departe său mai de aproape.

Intre provincie mai de aproape, stau in linia prima: Mesi și Panonia, cari erau limitrofe Daciei, si cari suferisera mai multă de invazionile Dacilor. Înalta linie mai departe stau Tracia, Macedonia, Noricul, Retia si altele; in cari tote erau colonie romane, inca de mai indelungat tempu, impreuna cu statiunile militare, cu castele de pretiumuri Dunarei si legiunile aquilifere.

Aceste colonie erau române, cu limbă română, — si după opinionea mea ele au fostu înălțulă leganu, de unde s'au luat colonistii Daciei, pre candu alte provincie mai departate numai mai tarziu si-au putut tramite contingentul loru.

De aci neslu celă mai de aproape intre români de astădi de dincă si decindea de Dunare.

mica, versulu micu, atunci e micu și poetulu, mica și literatură și tote se află in decadentia.

E de necredință, pâna unde merge aceasta mania in literatură noastră. Unu june studentu, altu-mintrelea plin de intelligentă, incepe a publica nisice incercări poetice și le dedica Duii V. Alexandri într'unu sunetu, care se termina astfel:

Primesce poete, aste versurile,
Căci sub ale tale falnici-aripele
Vreau sa leganu gingasiu dorulu, ce-amu visat!

A-si inchipui pe D. Alessandri cu aripi, este deja o intreprindere inدرăsnětă; dura de că aripi sunt mari, trece — merge! Insa a-si inchipui pre D. Alessandri cu aripi mici, este o imagine de unu ridiculu asiă de pronunciatiu, incătu, pentru onoreea gustului omenescu, trebuie sa cautămu unu felu de explicare la intrebuintarea ei.

Explicarea este usiurintă rimei. Versuri si aripi nu se rimăză; hai sa facem versurile si aripi! Balace, și vale nu merge; hai sa dicem!

Mariu'la balaiora

Impreuna două flori

Si le-arunca in veleioră;

rimăză fără exceptiune candu in rima masculină candu in rima feminină cu ori ce altu cuventu de același genu, indată ce se pune in diminutivu. Hinc la crima e.

Si pentru acesta negligenta, pentru lena poetului de a-si cauta o alta rima, se corumpă poesiă intrăgă și se introduce in literatura o esență si una spiritu de miniatură, precum nu se mai află neci in ultimă decadentia a lingusirilor persiste și turcescă.

Cu cătu o rima este mai usiură, cu atâtă este mai eficiență și mai comună, și poetulu trebuie sa se gândescă, de două ori pâna a o intrebuită. Unu poetu distinsu nu va rimă neci odata versule — aripi e.

Adaugeti la acesta ca noi Români avem o cauza specială de a ne feri de diminutive in poesiă, si acesta este intrebuită a loru de către Tiganii. Toti cunoscemu diminutivele servile ce le obiceinuă acesta casta nefericita, candu vorbea limbă nostra, si de atunci incăce diminutivele suntu par excellence o maniera tiganescă. Că sa simtii acesta cu totu desgustulu, cetiti urmatorele strofe ale unui autoru — nu de rendu, ci ale unui autoru, care este astădi unul din cei mai buni scriitori in prosa, dura pre care in poesiie aveti sa-lu judecati după diminutivele sele.

Tii tu minte óra, pentru intăia óra
Candu la tulpinitia, josu lângă gârlitia

Noi ne sarulam?

Tii tu minte óra, nótrea dela móra,
Grámada 'n droschită, candu eu pe chichită

Tineamu mână ta?

Tii tu minte óra in acea cascióra,
etc., etc.

Cu asemenea lucruri avem de gand sa punem fundamentalu literatură române?

Déca in rendurile precedente ne-amu opus in contră abusului diminutivelor, cu acesta nu amu voit sa dicem, ca ele suntu cu totul de evitat. Din contra suntemu siliti a le admite in poesiile noastre mai multă chiar decât in poesiile oricărui altu popor, afara de celu italiano; fiind că numai noi si Italianii avem in limbă atâtea forme diminutive si totu deodata atâtă usiurintă de a le intrebuită la ori-ce cuventu. Prin urmare diminutivele suntu ore cum o particularitate caracteristica a limbii noastre si din acesta cauza voru ave totudoncă o mare intindere la noi. Dara cu atâtă mai multă poetii sa se simta provocati, de a se servi de escesu, de a nu intrebuită diminutive nepotrivite cu natură cuventului (versurile, droschită), etc. in genere de a nu intrebuită diminutivele prea desu si in ori-ce casu de a nu le intrebuită in-tr'anu modu fortatul numai pentru a se produce rimă.

(Va urmă)

De aci și nesulu intru dialectulu macedono-română și dialectulu daco-română.

Dupa mine, fratii români de preste dunare sunt de o parte succesorii vechilor colonisti din Tracia și Macedonia, iera de alta dependentii colonistilor dacici, cătu voru fi trecutu preste Dunare, sub Aurelianu său sub altii. De aceea și limb'a cestoru din urma mai multă se tine de dialectulu daco-română decât de celu macedono-română.

Ce limbă au vorbitu acesti Români, înainte și după Traianu pâna la Aurelianu? În lim'a d'antău fără indoiește limb'a latina, că limb'a imperiu lui, precum arata totă inscriptionile numerose, ce se mai astă, mai mare parte în Transilvania de astăzi, precum și monumintele lapidarie, — și tablele cerate, din care o parte însemnată se află la mine, și cari mai totă, cătă adeca se potu decifră, s'au publicat in Archivul meu, pentru filologia și istoria, ce amu inceputu elă dă dela 1 Ianuariu anului curent.

Insa pre lângă limb'a latina ofisiale și literaria, eră in Daci'a in usu inca și unu dialectu vulgare română, care se poate consideră ca antăul elementu alu limbei române de astăzi.

Pâna aci existința acestui dialectu vulgare română dacicu, eră numai ună coniectură lăsată după analogia altor province, unde se află urme de atari dielecte totu din acele tempure; ci lipsau documente positive, pentru că coniectură se păta devenită certitudine.

Inse multiamita provedintie, și zelului natualelui alu unui pre demnă barbatu, unu monumentu preiosu, și uniu, mi-a venită a măna, prin care coniectură a devenită certitudine.

Intr'un'a din tablele cerate, ce le amu a măna și le-amu publicat, se află scrisu unu pasagiu și în limb'a vulgara română. Alexandri Antipatri, secondo auctor segnai in locu de secundus auctor signavi.

Eaca secondo fără S. finale că și la italiani in nominativu. Eaca segnai, cu SE in locu de SI, că și la noi in semnă și la italiani in segno; eaca si terminațunea preteritului in AL, că in limb'a română, semnai, in locu de form'a latina A VI, signai.

Dar inca scriitorul acestoru cuvinte eră grecu, cum lu arata și numele, și de aceea scrisu cu litere grecesci; și asiă nu scin, deca nu a grecit u-nule spresuini, scriendu secondo in locu de secundo.

(Vă urmă.)

O restia 3/15 Augustu 1867.

Dle Redactoru! In stimabil'a-ve fóia, tocm'a fusen' norocosu, a celii in nr. 54 cu datu din 28 Iuliu o corespondintă și din Orastia. Interesatul fiindu firesc; și mai audi ce-va și din opidulu acest'a, înlocuitu de o parte însemnată de români, de alta parte sciindu ca nu ve pre incomoditează stimabil'a-ve fóia adese ori corespondintele din susu-memoratulu opidu, cu atătu mai puinu inbuldiendu alte foi și diuarie române, cu o nespusa bucuria incepuu a o celi, și cetindu-o la inceputu eră descrisă depurgeră esamenulni, dela scól'a gr. or. di locu. Dara cetindu mai departe spre mai mare-mi mirare ved numele de „Intriganti“ — și cumca acest'a suntu membri din comitetul parochialu. Asiă cetindu cu mare atențione pâna in fine, insa audirea acelorvorbe malitiouse, titătoare de o categoria asiă estraordinaria, m'au petrunsu pâna in interiorulu animei, și mai multă fiindu condusu de simtiul dreptăției, decât a partinirei, totu odata voindu a face o deslucrei mai apriata, mi ieșaudacia a ve rugă, sa binevoili, a da locu in stimabil'a-ve fóia urmatoreloru deslucri, pre care nu din partinirea vre unei părți, său din alta causa, — fără numai din acestu punctu invederatu, pentru ca eu de o parte me tinu de cuventul romanescu „ca ce e dreptu nu e peccat“; de alta parte ca opinionea publică sa se convingă mai strinsul cumca acele suntu numai nisice vorbe malitiouse, me silescu ale produce. Dlui corespondinte: dice, (D. coresp.) ca acei doi „intriganti“ cumu-i numesce D-lui „facularma fără de necio tréba, voru sa facă multu și in urma strică și ce e făcutu“ — La acestea amu onore a intrebă pre D. coresp. ce larma facu acei doi? adeca aceia pentru acei doi se silescu, și au in anima aceea postire, ca sa conduca lucrurile, și starea scól'e, totu după sunarea § Instructiuniei instarita de Ese. Sea, Inspectorul supremu alu scolelor din tota Transilvania, și nu după capulu loru semidocu cum dice D. coresp. Apoi densii pentru

aceea voescu și au acea intentiune, a conlucră preacea cale, sperandu ca numai asia le va succede, a ajunge cu storea scól'e la uno gradu mai superlativu, și mai indestulabilu. Inse chiaru D. coresp. și ei de opinionea densului voescu a umblă după capulu loru intregu doctu, și nu după sunarea instructiuniei, și a actelor sinodului. Ba chiaru ce e dreptu, suntu multi de opinionea D. coresp., cari in locu de a conlucră pentru prosperarea bunei stări a scól'e, și a bisericiei, inca aru trage dela aceste, cari cumu aru putea. Si suntu contrari acelor caror le bate ivim'a asia ferbințe, pentru totu ce e săntu și nobilu, și cari n'au altu ce-va mai amabilu in inima, decât inaintarea spre exemplu cum s'a intemplat pâna in anulu trecutu cu mosiele s. bisericici, după care biseric'a n'au avut onici sau venit, ba ce e mai mare biseric'a, inca au platit contribuțunea anuala, și venitulu l'au mancatu altii! Apoi acum'a pentru ca acei „doi“ n'au erutiatu ostenele, și spese, și au conlucratu într'acolo de au venit pamenturile și veniturile loru in posessiunea bisericiei ne mai posedendu-le altii, in averile loru private, — i numesce Dlu coresp. „Intriganti“ — pentru numirea acăstă merita D. cor. o multiamita publica? . Mai departe i-mi ieș libertate a intrebă pre D. cor. ce au stricatu acești doi? Au nu prin spesele acestoru doi s'a edificatu casele de locuinția a docentului! care deca nu erau acești „doi“ trecea inca și secululu alu 20-lea și nu se executa. Venirea docintelui din presinte, din Teusiu, unde n'au voită a remanea, prin a căruj mijlocire s'au făcutu, nu prin acestoru doi? nu de acesti doi s'au rugat D. docente că sa-i mijlocescă venirea? și apoi după ce au venită acești doi iau făcutu o leșă anuala de o sută de fl. nefindu bani in casa. In aceste, și alte mai multe n'ară fi de lipsă a le insiră aici, că sa cugete cine-va că acăstă o facu numai pentru lauda, și pentru castigarea meritelor in acestor sumu tocmai din contr'a, — și numai pentru aceea le aducu inainte, ca sa vădă onoratulu publicu, pre ce omeni i numesce Dlu corespondinte din Orestia „intriganti“ pre cari nu au alta mai scumpu, că inaintarea scól'e, crescerea fondurilor cătu a scól'e, atătu a bisericiei, fără de care in tempulu presinte, care e atătu de nesiguru suntemu perduți. Onore inca odata, acelor corespondenti beneficopsiti, cari se nevoiesc, a incaună faptele cele nobile, și maretie ale voitorilor de inaintarea natunii, cu nume de „intriganti.“

Unu voitoru de dreptate. X. *)

Varietati.
** (Anunciară). Subscrisul după consultare, și la postă mai multor români din Budapesta, Ungaria, Banatu și Transilvania amu deschis, mai vertosu in interesulu publicul român, cancelari'a advocatiale in Pest'a strad'a „Naea alba“ (Weisse Schifsgasse) nr. 2 etagi.

Facendu acăstă cunoscutu se recomenda onoratului publicu român. Pest'a in 29 Aug. c. n. 1867.

Florianu Varga, Advocate in dreptulu privatu și cambialu.

Escriere de concursu.

Pentru suplinirea statuilor invatatoresci:

1. Vidra de josu imprenata cu salariul de 200 fl. v. a. gradina, quartiru liberu și lemne pentru incalditu.
2. Arad'a 200 fl. v. a. lemne și quartiru.
3. Scarisior'a, 200 fl. lemne și quartiru.
4. Ponorelu 160 fl. lemne și quartiru.
5. Vidra de susu 120 fl. quartiru și lemne pentru focu.

Doritorii de a ocupa aceste statu voru avea a indiestră petitionile loru concursuale timbrate după cuviintia, cu atestatul de botezu ca suntu de religiunea gr. or. ca au absolvtu cu sporu bunu scolile normale și cursulu pedagogicu; și clasele gimnasiale ca sciu cantările și tipiculu bisericiei noastre gr. or. și a le tramite subscrisul pâna in 15 Septembre a. c. st. v.

*) Cu ocazia publicării articulului resp. ne-am făcutu și observările noastre; la deosebită recercare inca amu fostu nevoiti a primi și articululu de mai susu
Red.)

Campeni 8 Augustu 1867.

Ioann Patiti'a Protopopu

și Inspect. scol.

Nr. 12—3

Concursu.

1. Pentru ocuparea statu invatatoresci din comun'a Topolovecz-mare, inzestrata cu emolumintele anuale de 80 fl. v. a. 25 chible de grâu, 25 chible de cucuruz, 10 punti de lumini, 10 stângini de lemn, 2 jugere de livada, $\frac{1}{2}$ jugeru de grădină, și cortelul liberu.
2. Pentru ocuparea statu invatatoresci din comun'a Babs'a inzestrata cu emolumintele anuale de 94 fl. și 50 xr. v. a. 25 chible de grâu, 25 chible de cucurozu, 50 punti de sare, 50 punti de clisa, 16 punti de lumini, 12 stângini de lemn, 2 jugere de livada, 1 jugeru de grădină, și cortelul liberu.

Se deschide concursu pentru acestea două statu pâna in patru septembrii dela intă'a publicare in acestea fóia, pâna candu doritorii de a ocupa acestea statu, suntu avisali a-si substerne sururile sele bine instruite cu documentele prescrise — și adresate către venerabilulu Consistoriu gr. or. Aradanu — a le tramite subscrisului pâna la presipitul terminu. Bellincz in 10 Augustu 1867.

Constantinu Gruiciu
Protopopu și Inspectorul scol.

Nr. 11—3

Concursu.

La scol'a normală gr. or. din Campeni, se deschide pre a. c. și a 4 clasa, pentru care sa cere unu Invatatoriu nou.

Salariul anualu pentru acăstă statu este 300 fl. v. a. pre lângă quartiru liberu și 6 orgi de lemn.

Doritorii de a ocupa numitul postu invatatorescu, sa-si tramita pâna in 15 Septembrie a. c. st. v. la subscris'a sforia scolară, timbrate și francate:

- a) atestatul de botezu, ca suntu de religi'a gr. orient.
- b) Testimoniele loru scolastice, ca au absolvat celu putinu 4 clase gimnasiale, cursulu pedagogicu cu succesu bunu; și sa scie limb'a magiara și germana, că sa păta pregăti elevi și din aceste limbi — in orele limbei obligate —
- c) atestatul despre purtările loru morale și politice.

Campeni 8 Augustu 1867.

Eforia scolelor din Campeni.

Fotografii noue.

se afă de vendiare in Sabiu, la D. Georgiu Nedelcoviciu lângă casenue'a lui Janda in piția cea mare, și anume:

Imperatorele Franciscu Iosifu, formatu micu de cărti, bucat'a 20 xr. Imperatricea Elisabet'a 20 xr. Regele Ungariei incoronat și calare buc. 20 xr. Regin'a Ungariei incoronata buc. 20 xr. Imperatulu Massimilianu incoronat 20 xr. Imperatricea Charlotta 20 xr. Massimilianu că mortu 20 xr. Baronulu Siagun'a Metropolitulu din Ardeau 20 xr. Ministeriul unguresc grupat, 20 xr. Familia imperatésca, 20 xr. Familia Habsburgica, 20 xr. Archiducea Mathilda cea arsa, 20 xr. Sultanulu Constantinopolii, 20 xr. Precum și alti artiști și literati cu căte 20 xr. bucat'a. Massimilianu că mortu 20 xr. Familia Habsburgica, 20 xr. Archiducea Mathilda cea arsa, 20 xr. Sultanulu Constantinopolii, 20 xr. Precum și alti artiști și literati cu căte 20 xr. bucat'a. Cei ce voru luă 5 bucati, capeta 1 exemplar in daru; iera revenditorilor li se dau produsele aceste artistice cu preturi scădute.

Nr. 10—4

Burs'a de Vienn'a.

Din 23 Aug. (3 Sep.) 1867.

Metalele 5%	57 50	Act. de creditu	183 40
Imprumut. nat. 5%	66 50	Argintul	121 25
Actiile de banca	690	Galbinulu	5 89

INDREPTARE. P. O. D. G. Aiseru, curatorul primar in Fagaras inca este de a se cătu cu tax'a pe an. 186%, de 5 f. in lista m. Asoc. publ. in nrulu 66.